Udtog af Jfr. Frederikke Wallicher's Brevs
angaaende
Thorvaldsens Reise fra Rom til København,
omtrent, i 1842.

Den første Tid jeg var i Rom besøgte jeg naturligvis
over flere Thorvaldsen ofte, og uagtet jeg var fan-
-gen af Glæde og Beundring over alt, hvad jeg saa
for og af ham, saa tilstaaer jeg dig, at jeg blev
forfærdet ved at faa denne Mand – saa ærlig fuld
og i daarlig Humør – i sine øde, nøgne Vanskør.
Han var meget af den saaldte Tørn Vask, og uag-
-tet han havde den største Lyst til at reise hjem med
Fregatten, som den gang endnu var i Livorno –
sagde han mig, at hans høje Ledsagelser havde
fraraadet ham at reise med Norden paa denne
Tid af Aaret, men at han til Foraaret gik den
behagelige milde gode Sinde. Hvad mig angaar
troede jeg vistnok: gaar han blot lever til den Tid! –
Den første Dag jeg var i Rom, gik jeg efter ham
for at sige denne ærede Mand min Hilsen, men hvor
blev min Forundring – da Th. sagde mig, at han siden
Dagen tilforen havde faaet Forraadet fil Forfat, gav mig
at faa Breve at løse, som han samme Dag havde

JK

modtaget af den danske Consul i Livorno, den meget
tillagde Jens Holbæfinderen og tilraadte ham nødven
at komme og at følge med Fregatten, der skulde afsei
=le fra til d. 2den eller 3den Octob.. Landen forgaa
gende saae morgenen for andet Jens Holstænder,
at han var som et gansk andet Menneske. Glad,
og beslegtet med den unge Holbæk at gaae sine
lille Øffart og ligesaa forvidnet som jeg til at
gaae Pakket i det mindste til Livorno, det vil
sige fra Civita vecchia til Livorno, da han skulde
føre til Cev. V. med den Mailandske Consul.

Men Jeres forstand blev mit gode Thorv.
da vi anlom til Livorno d. 3 Octob. Kl. 6 om Mor.
=gnen og erfarede, at Fregatten var afseilet
Dagen iforveien. Min Ven, at Thorv. dog milde gaae
iland, da alle Passagerne brugtede hele Faren til
at faae Livorno var forgiæves; han bad mig blot
gaae til Consul Dalgas og der at skaffe ham et
et Pass til Marseille og yttrede, at han ingen
milde saae. Jeg fik strax fat paa en Passager
som jeg bad om at følge mig til Consulen, men
jeg forskrækkes blev Consul Dalgas, da han er
=farede, at Thorv. var ombord paa det maagdelan
=fra Dampskib, thi Gr Bravo var kommen til

Thorvaldsen i Livorno
d. 3 Oct. 1838

Levninger af fem Dage i Fremmed og Jeanne var det la-
denteste Forslag, at Konsulatsraadet eller gik
til Kjøbenhavn for til Danmark. Dalgas gik 4
Gange ombord paa Skibet for at formaae Jeanne
til at komme iland, men det hjalp ikke; Mauren
blev ved sit Forsæt tro, og vilde ikke engang sige Dal-
-gas, om han fra Marseille vilde gaae videre,
eller maatte tilbage til Kom. "Dette skal da dog
ikke blive Eller paa", sagde Jeanne mig, "for for
de vanvid mig, skal jeg ogsaa vanvre dem igjen!"
Og nu spurgte Jeanne mig, hvilken Vei jeg havde be-
-slaaet at gaae til Kjøbenhavn. Jeg sagde Jeanne
oprigtigt, at jeg maatte vælge den mest økonomi-
-ske og den kortesste Maade og at jeg, da jeg
paa min Udreise havde medtaget i Penge, nu ønske-
-de at faae Afsnit og ledt af Tydskland, dog vilde
jeg gaarde rette mig efter Konsulatsraadets og
notarbynæs med Glede vælge den Vei, Jeanne ønske-
-de at gjøre Selskab. Jeanne beslaaet da først
Veien over Paris og Havre. Men da Jeanne mest
Penge nu blot gik ud paa at komme til Kjøbenhavn
foraarsagede Reisen, saa medtaget jeg, at dette vilde
være en Umuligheed, da Th. aldrig havde medtaget Penge
i Paris og dog vilde blive nødt til at opholde dem.

Dette var Jens egen Ord – og nu Nordsøen i Slutningen af October – alt dette blev taget i betragtning, og var det mulige Muligt, sagde han strax: Ja saa gaar vi over Strasburg, Genua og Frankfurt! – Paalades alle vi, at vi vilde kunne være i Hamborg d. 17de og i København den 19de.

Man kan ikke tænke sig, hvor ulykkelig Thor. var, da de det første Mørke var i Anledning af Dagsetten, var over.

Ankomne til Marseille ilede jeg til den fortræffelige Mad. de Salle. Prof. (Jensens Mand) var i Paris. Da fik hende at, at jeg var kommen, i Selskab med den overordentlig venlige Mand, opfordrede hun at indbyde ham til at kommelig Maaltid en trois og jeg troede ved, at han vilde tage med denne Indbydelse, da vi dog maatte opholde os en Nat og 2 Dage i Marseille for at kunne gaae med Delegancen. Mad. de Salle gik nu med mig til Th. i Gotallet og fik saaledes blev hun med at finde en fra ulykkelig Mand i Jen. Da jeg havde nævnet Jensens Navn og sagt, at hun var en af vore ældste Venninder, tog han hende i Armen og ledede hende for, at han var kommen til Jen og at han med Sandhed vilde tilbringe Dagen for hende. Vi gik derfra Kl. 3 og Th. blev der til Kl. 10 om Aftenen. Jeg havde besøgt, at

at den danske Konsul Sieveking med ganske mulige Lyst
beslutning gav Th. i den korte Tid, vi vendte mere i
Marseille, men pas den tøk – for Sieveking tog ikke
medom Notice af Thorv. Da jeg om Morgenen tog
fem gav Pengen og sagde ham at Thorv. var i Mar-
-seille og bad ham om at visere mere Forsyn, fra-
-rede ham ganske Ørgerlig, at det gjorde ikke nødig,
og at vi kunde reise, hvorfor vi lystede. At Thorv. fa-
-ren gjorde ham en Visite, for at bede ham om at
lade en Lieutenant følge os til Douanen, for det tilføl-
-de at der skulde gjøres Vanskelighedder med at lade en
lille Æske, hvori Th. havde latydelige Æskebordfedder,
forsøm, var mere, end han formodede; thi Sieveking
dertog sin Ejen, da Th. og jeg kom til Ham, blev usøv-
-lignet og reiste sig ikke engang for Th. derimod
fortalte han med Lattren, den Ulykke, som var
vorsunet Gram Haxthausen i Kiøbenhavn. Thorv.
kunde vigtigvis ikke holde sig at sige, da vi
gik bort, at saadan Grobian havde han endnu al-
-drig truffet paa.

Mad. de Salle fulgte os til Delegancen og jeg
var lykkelig med at faa os bort, hvor Søst Th. flotte-
-de denne fortræffelige Kone efter et Ægteskab af
af 24 Timer

da nu alt var ordnet til vor videre Reise, gik det i 3 Vogne og 2 Dage lykkelig Strasburg, og da Th. ikke var at formaae til at overnatte i Lyon, forgæves jeg for, at han dog idetmindste fik flere Timers Søvn, hvor vi om Dagen standsede, og vaar han da vaagnede, var han frisk som en Fisk og saa vel tilmode, som om han slet ikke havde haft. Naar jeg ofte bemærkede hans Ulykkelighed, forraadte han, at denne Reise var jo Intet for ham, der saa ofte havde gjort Touren frem og tilbage til Italien. Han var utrættelig og lige venlig mod alle de Mennesker, der tilgjægede sig os i Jernbaner, Diligencer og saa Dampskibe blot for at faa dannet flere Mand. Naar jeg undertiden havde Foret Th. til at hente Billet, strømmede man strax til mig for at bede mig, at introducere den til Th., om de blot maatte tale med ham, eller om jeg kunde, at de turde lægge hans Navn, for at jeg var glad havde gaaet hen til ham.
I Paris, jeg kan ikke sige, at Th. en eneste Gang i den Tid, jeg var sammen med ham, for vist aarsag end sin formentlige Venlighed og Ikkeelighed mod alle den søgte hans Selskab og for det mest undrefuldt hans Medpassagerers med sukkersøte Fortællinger, at jeg var i Vildfad og gottede mig derimod, saaledes jeg havde ført den flere Gange.

fra Marseille, fandt Thorv. ingen Gange Gande med sig, blev gik saa
tilbage, – hvordt gik mor angst ved, at de 60 Napoleoner, gik la-
-standig bort i kommen, alle skulde aden tilfredstillelse til 2 Personer.
At oprøren da ützlige interessante Galeaatskibe, vi gjorde ind-
-dreiede, mulde mere end tænkelig, og gik lon sige, at vi saa
med Thorv. er et saadt Triumftog, hvorfor man kommer, hvi
det Hele, Colossale ligger alt i saa Person tilbøjelighed saa
stanlighed, der karakterisere Gaen saa gaaende, uden
uden at kende Gaar. Saa Sluttet mor dre andaal tag-
-landene og ublandt drøse en ung Mand, som satte sig ved
mig og fortalte mig, at han kom fra Rom og jo fortalte
Gaar i saa ogset Øjeblik at opaa gik lom for Rom, og da Th.
fad med min andre Ven, morlade gik ved at han ingen Idee
havde derom, og nu modtog han at fortelle mig alt hvad han
havde faat. Endelig siger han, at han ogsaa havde lidt
adskillige Ungdyrer, men gjorde det han ondt, at han ikke
havde kunnet faa Thorv.'s Gangmed i Rom, da han havde
dette ~~noget af~~ et skønneste og fuldkommeste Mesterværk,
han nogen havde faat. Da gik vi ~~sammen~~ forte ~~dette~~ med
fuldkom begeistring fat talade om Thor's Arbeider, spurgte
gik ham, om han da alle havde faat denne store Mand,
hvorfor han svarede: "unfortunately no!" Jeg bede nu
alle fulde mig langer og siger til ham: Well, you can
see him here on my side!" men jeg troede at Syrow
morgenet fra Dørtrædere. "You don't mean it!" siger
han, gaver mig Pøff med Haanden paa Skulderen, farer
op med Thorv. og siger paa sit flatte Dansk, hvor ube-
skrivelig saar ligt er, at skulle møde og gøre den Mand
bekendtskab, hvis Mesterværker mest havde haandsat ham.

og at han nu først kunde sige, at Maalet for hans Reise var bla-
-vet brudt med at klinde danske mandsborninte Mand og
f. m. Engelænderne maatte nu alle fra vor Side og alle de øvri-
=ge Engelænderne paa Øiblikket flytte sig om os.

Paa denne skjønne Reise (Skjæren) gaaer man hun ind mid Bølgen
ved med det samme Dampskib, da man forundrest Baandets Dyb-
-de med skifte med et skjæra eller mindre, og da vi dræger-
-sig om Aftenen saa maatte gaae illand i Mannheim og Thor-
Lotfort indefoldt Natte et stor Skrøi, kaan denne mig mere
paa Gemet. Man om dø Gende saat vor Skibe Engelænder
der alt fande bragt Afskad med os, Gemladers kan Ham os
indøde, bon vor Bagga – tænd dig, en Engelænder! – Ham med
lyd med paa Gaden, tog Th. under den ene, mig under
den anden Arm og førte os til et prægtigt table d'hôte, som
vi begge kunde til og hvor alle ikke andre i Nærheden af
Thor. Th. maatte smile og morede sig over at Mand med
dette Klunsed, skrandt han nist er ant til Pigt. Aftenen
maden smagte os fortræffelig og vi aare alle hjertelig glade.
Vor unge Engelænder fande nu blot det Perfte, at gy dog
ikke kan Thor om at gemme Ham sin Gaandskrift, hvilket
Th. skrev gierne. Vi skiltes med et hjertelig Farvel, som om
vi fande Venner hinanden i 10 Aar, ikke det for i 10 Timer, da
vi saaman Nat Kl. 3 skulde ombord paa et andet Dampskib.
Det første gy gende, da vi kom ombord, var at faa Th.
til at gaae ned og lægge sig, og Kaptejnen var saa venlig at til-
-lade ham sin Ønske. Vi gik iland i Mainz, hvor Th. saa godt
som skial sig igennem, da Tiden ikke tillod ham at gøre os
gut Opfølg for, hvor man for 2 Aar siden havde Ødelagt ham. Skandt

da maaya, derpaa dampskibet bøde os om at blive præsen-
-teret for Thorv., men to unge Kvinfolke, den ene Beltind-
-fugler- men om de Sande saat denne unge Mand, der
nappe kunde faae fire at Ord til Th. af Glæde, Begeistring
og Udfaaelse. Da Th. sagde til dem, at han maatte komme
til dem ombord og sige dem (Th.) op der, da han saa vil-
-de komme ned til Nytte, flod Taarerne ham i Øinene.
Forresten maatte jeg bede Capitainen, enten at lægge Mø-
-nen af Æren, hvor Th. skulde komme, eller ogsaa at bede
en af Matrosernes passe paa at ingen gik ind til
ham, thi jo falsk maatte staae ved vor Bagage, som
kan gaae dobbelt, da det gaae ikke Skibsfolk ofte sender
at man i Nygadegen laeger Sæl af Bagerne, hvorpaa
vi natop cylyt Sandt Sant at Kampel.

Fra Moing anden vi til Mühlhausen og derfra til
Frankfurt, d. 12 Oct. om Formiddagen Kl. 10 og stage af
i Beckers Gård. Alt lem i Landgalse, da man erfor-
-de hvem de skulde gaae. Madame jog fik Th. til at
bygge sig, saaledes bud efter en Billedhugger Gr Kauwity
som Th. kunde ej ophøre at tale med. Bekantes
kom strax tilstede og forkyndte Gr Kauwity's ubeskrivelige
Glæde og Overraskelse og at han øieblikkelig vilde ind-
-finde sig, saaledes forlød vi lidt i Forfølningen, da jo Th's
Øine dreiede mere blem Forstyrrelse. Kauwity kom og med
ham en fornem Dame, som ogsaa kendte Thorv. Der blev en

d. 12te Octbr

nu Glede udenfor gaa bagpa Veien. Laurity meldte med at Magt
overtalte Th. til at blive i Forslaget til Tre Dage, men han
blev ret Dørfet tro og lod sig ikke overtale, uagtet dette blev lydes-
-ligt afslaaet af Ens udfordrede Kone, Datter og Søster, der
medtarlet mere end Ømhed og saaledes bestormede Th. med
Ego og Omfanvalse, at de ikke kan videre end i Fortrø-
lde da nu første Time Bestormelse, lode de sig endelig nøie
med Løftet om at vi skulde komme og tage Thee hos dem
Kl. 6; thi Kl. 9 skulde vi allerede afsted med
Delegationen til Borsel. Vor Bagage maatte paa et Øieblik
og vi fandt intet Tøi, udaa det vi gik og skulde i, og mere
Reisetøier end just ikke til at gaae i Vandet med, efter
at vi havde reist Natt og Dag. Da vaiger Ønsket bort, men
Laurity blev hos os og spiste med os med table d'hôte, hvor
ellers Pigen meere Løftede paa os. Ved Bordet blev Kaaity al-
-drig færdig med Forsynen, maa ikke mere, jeg lode ham om at
vi maatte reise os for at Th. kunde komme til at faae lidt
Mad inden vi skulde op paa Bordet, kom en gammel Mand, der
uafladelig havde forfulgt vore Piger gaar Th., saa til sam og sagde
gaa dansk, at faae ikke Jeanda maatte saa ser en hylde, saa
det at faae og tale med Th. nedenfor i Faar Lindefloen. Thorvø
blide Ydre lod den Gamle maaskee formode, at han vrinder-
-da saa, skønt jeg troer det neppe, da det mere end
med 40 Aar, siden han havde talt med Th. for Humboldts
Dragoner (dansk) Garnison i Kiøb. Efter meget Hjertelige
Udbrud af den gamle Mand, der neppe kunde tale af
Glede, skildtes de ad, og uagtet vi anbyggede os om Natmad

2. 12te Oktober

paa denne Ubehagelige, fik vi vi endel at vide, med at han var en
intim Ven af Kongen af Preussen. Læunitz tog bort, men mulig kom-
mer igjen Kl. 6 for at afhente os. Imedlertid var jeg glad ved
at Thorv. var gaaet hel fri derefter og havde lovet mig, at ville
lægge sig hel at sove. Jeg benyttede dette Øieblik og løb ned
til Kaialeiet (i et Øjeblik) (der jeg ønsker tilbage) – Jeanne mødte
jeg paa Gaden i en Vognen – min Sagl var flyttet ud af
Båden; en Fransman Navn af Th's Bekendtskab var kommen
med sin Vogn til Hotellet for at forlade Th. til at kjøre
ham til en Fellesskab, som skulde overvaage. For den
Gang blev der ei mere Tale og jeg fik nu blot ifølge Bud
efter en Vognen, som min gode Thorv. var havde gjort
og denne brugte Meaden ogsaa til. Endogsaa den-
ne var saa fornøjet med at bortføre Th. at han gjorde sig
Glede med at lage en Dobbelt Betaling, tvivler jeg. Paa
gr Læunitz's Paaledning i Ø og Pelkafrøaper, kunde
jeg ikke faa, at det var flere end Sandsin, der manglede
os, og, efterat jeg var klarnet i Hotellet for alt, fik vi
mest Seifatør med i Vognen, vi gr Læunitz vilde ch
vi legafra Jens Gud skulde kjøre til Diligencen. Paa
Trappen for Læunitz, som var stadig belagt, mødtes vi
af Bekendte, som log med mest Ko. Dørene aabnedes, og
Fru L. med Datter kom os imøde paa en Meaden, der
ikke lod mig tænke paa at vi faa ud som Bekjen. (Morsdøre-
ne var prægtfulde oplyste og fyldte med Overlærer af
Thorvaldsen, behandsede med lysende Blomster; et usigelig
tilsigt og glimrende Selskab, hvori blandt flere fremmede

2.12 Oct.

Gjøndler med dette Sauer. Det forelem mig begjæret i Delegationen, hvor Forsøgerne, som mere i Bimoguran absolut ville flytte med dem, der fod i Bogen med Thorv. om det saa lun var gaa over Platiow, at de dog kunde sige at de havde reist med Jaw. Jeg fulgt flydt Piil paa Ufred; som jeg havde lovet Thorv., reiste jeg mig Kl 8½ og brød op. Vi lagde nu Afsted med hele Selskabet. Jr Kaunitz forlod det talrige Selskab og kørte med os til Delegeuen, hvor han forlod, medens vi reiste. I Delegeuen traf vi alle beskjedigt Reisesælskab, som af Conducteuren fraget det vidste, hvorom de reiste med. Næste Aften ankom vi til Cassel, hvor vi, efter at have begret os Kop Thee gik hver til sit Værelse. Næste Morgen Kl. 7 maatte Reisevarer i Gøtellet ud af Forsøgerne, nu fordelt fra Trier med hvem vi havde reist; jeg skulde paa Publikum reise videre, men bad Th. om Tilgivelse, at jeg vaadan nogang følte paa jeg osv. osv. Vi skulde Kl. 10 reise til Hannover og Forsøgerne, efter at have togat vor Løsen, lod os i Gaderne i Cassel. Jeg glad om Thorv's Ankomst havde alt udbredt sig, saa at Folk flø til Vinduerne for at faa hans Morgenen derpaa kom vi til Hannover og skulde samme Aften reise videre. Jeg fik skrev Th. til at bygge sig Mandsbade sig min Ære, da jeg havde paa Th's Dør havde Kl. 4 for at gaa til Bordet og han sagde mig, at han slet ikke tænkte sig mal, at han bad at sin formodelig Gjøste og Bryllygge, at han nu vilde at jeg maatte have en Dansk Stue ete. Jeg sagde først, at jeg ikke maatte ligge, men jeg fik dog omsider lov at gaa med

2.12 Oct

d. 13

d. 14

d. 15

det table d'hôte, da jeg ved troede, at det kunde afspare penge; men nød kan lidet, men dog mere end jeg havde troet. Thorvald med Bordet til at sidde for Maaden det en ødmodet Pengeenke fra Ungarn, som Navn jeg ikke erindrer. Dette efter Bordet bød damen komme en Tallerken at vaatte pastaten fra Enea for pen. Ganske lykkelig blev jeg ikke med at faa, at dette var = ende Th. og mig blevne sidte ind i et Værelse, som i det nu fyldtes med Herrer og Damer, som greifte sig lykkelige med at komme giøre Thes Bekendtskab. Imedlertid havde jeg huftigt bud paa Apotheket for at forespørge, hvad vi skulde, der laad af Gosta ate og jeg ikke havde Tid til at opholde sig, skulde bruge. Jeg fik det Paa: at holde bagefter mandt, det kan nu jeg have lavet Th. om og ikke gaa videre uegnet derved fra hinanden. Der fulgte uegnet Altfor Pæder med, som jeg stod paa i Kommen tilbageand uegnet meget brud Kaudis, som gik underede, at min Moder brugte det at stille Gosta med. Da vi kom op paa midt Værelse, fulgte mange smukke Blomster fra Damerne til Thorv. med Ønsker for en lykkelig Reise. Hvad jeg for dette Maaneder havde faa forsagent og utaalmodsfuld, mere, at de havde bud efter deres Børn, som var i besøg i byen, da det var en Søndag, for at de skulde faa den store Tilfredshed, at denne Hendring maatte blive lige saa lenende for dem, som de var opmerksomme, som den hjertelige Afsked af Thorv.

forende malt i de Altona i de fire Qvarterer, de maa om-
-bring komme.

Jeg blev glad, da jeg fik det første Th. fra, og han
en Natten sagde mig i Delegeretes, at mit Ønske kunde
gerne komme godt. I Göttingen skrevne vi blot nogle Mi-
-nutter, men paa Gaden Eem stange, idet vi ville gaae ind
i Stadshuset en hele Magistrats Deputation for at bede om
ikke Forsamlingen maatte gaae Sadlyggerne i den Fare lyk-
-kelige, at forblive om ikke en Dag hos dem. Men na-
-turligvis afslog Th. det, med den fri mange Maade
at takke en for at ikke deres Sadlygdelse.
Med den lykkelige Rejsen af Forfatteren, der fra Bing-
-mann mødte i Delegeretes, gjorde vi en Natten Be-
-kjendtskab med en Dr. Steinthal og Frue. De vilde
os ikke fremelge Ulejlighed under vort Ophold i Altona
Hamburg, hvor vi stange indskibede os paa et lille Dam-
-skib, Eem Skanten med en tyk Bog, gjorde en dyb Be-
-vægelse for Theer. og bad en han vi maatte komme den
Godhed at skrive sit Navn blandt andre Indskrivere,
hvilket han ikke kunde gjøre, skjønt jeg stang saae, at
det blot var for at faae Theer's Navn, da alle de øvrige Forfa-
-tere fandte, foldende Begrebet paa Mandens at Jagen skulde for-
-vande Skanten, som blot mulig komme dette Navn i sin Bog. I Hamburg
fik vi en Vogn, som skulde føre os til Altona via Holstenvistan.

Gausa, som var ordnad anbefalet af Dr. Steinthal. Men oppaa den Dag vi vare af Vejen for at besøge en Kempel Paul, der var med Bryllup og Dans og, det han sagde: "Min Gott! er er ikke mere lykken gaten for konfirmerte at" manden sig til mig; idet jeg hejede det, bad jeg ham blot at sige Kristen, hvorfor han skulde komme os, men noget sagt vi for Dørene, førend Kristen alt stod der og fulde Gøtallet vende tilbage allerede, hvem de skulde giftes. Alle kendte han fra forrige Gang, han var i Altona og alle lagde an at vise os Venlighed.

Da vi formedelst Dampskibsforbindelsen Standning med Sydsøl Vejen hånet vore vente lit at opholde os longere end vi havde anslaet, saa var det begribt, at besøgene ikke skulde fra den tidlige Morgen til Aftenen, baade af Mænd og Kvinder, som Th. kendte og ikke kendte. Den første Aften fik Th en Skallemhjaag af en 40 Personer og den paafølgende en flere Kiøbenhavnere af omtrent al for Hundrede. Kvinder, som formedelst Sande at Skind dernæst ikke kunne sande regelig opligt fale Gaarde, hvor de skulde med Kamper i Haandarbejde, som saa allerede at vise Dagsalen af disse Gaarde kom op til Th. og fulde en Dans, men regelig lille Tale, og vi vare alle indvendig bevegede over den simple, men hjertelige Mode, hvormed den Ære tilbøt. Konfirmanderne gik fulde med og tid-

=lade mesner ifran. Jag fick i en Sack min fra Bonnen tron=
=mat sammans til dette Rum, — da de nästa dag egen kom til
mig för att tala för den förtredje Gång, da Jomfru Bruncrantz, log
jag med dem gav mit Ordalag för ej at förflyttas Thorn. som jag
trodde var gaat bort til Gilla. Man lät efter bankar dörr
gen dörren, og min gode Thorn. kom mer ind, sagande, at fäder
domarne ville komma til Jom, medan han själfva gav dem,
og de, glödrödna Jomfrun, flyttar emar Mandan, för andra
at lade en en Lok af Jaad som man Glö:
-da tilflod dem og de fala Skeppade af det södra Lucanska Jord.
Efter 5 dagar ösegalga Glödar. — ( ) Min Stora that kom
Morgonen efterat mi Jomfrun undrat Jes dem i fort Palsset til
mig, förfärande, at da Thorn. Jamfr förlost dem, idet han
gav mesner Jomfrun — Blan der na Jördalg Ulfsad blank
alla Tilstadnarande, mesner Jolet gav den Jaad, som Th.
Jamfr Jolet, ifrån og förblen ogsa Mennetter bäste og Jaad
gen Jungfrun. Dagen för min Afreise fra Jötallet, kom
efter en Deputation af 50 Personer för at säga Th. Jorsal,
som begalades yttrade gen den mest vänande Mode.
Jag fick Th. til at lägga sig Kl. 7. da mi en Morgonen Kl. 5
skulda afslad med Delegationen. Vorten i Jotallet följa er
sen til Jostsätet, hvor mi nödig mera fra latido, at der nu=
=nä ej mer oplukket, — dog redan at Portlet var der aalunk,
og Jostanstalten förte os strax ind i en Sal, hvor Th's Jor=
=ment Jamf i förskullige Ståndsklädar. Jan var en ne gent plus

cimable, og forfærdeligt, at dette Morgenbesøg vidste jeg ikke
=ske, forlange jeg Lamoe. Ankommen til Langesøe var
der ikke Tale om nogen Undersøgelse. I Stedet blev jeg Forde=
=kommer for at bede Th. dog endelig at blive hos os næste
Dag, men Th. var bestemt på at ville gaae med Capt.
Pleffe. Ankommen til Tre Kroners Bellevue, blev det danske
Flag hejset, for at tilkendegiive, at Pilot igjen var ombord
og hejset og lagt om Thorv. Jeg var formedelst
øjen udmattet og jeg for, førend de flaske af Champagne ~~for~~
~~forfærdes~~ medtoumer blev ombord for at modtage jeg.
— — jeg for blandt andet Theile, der vil udgjøre Th's
Lem, ogsaa faae Momentum at min Reise med jeg (Thorv) —

Foranst for Walbiches Medtalsfor. Jeg (Theile) var
ikkeuden den der tog ind til Dampskibet i Selskab med Freund
og Pilot Clausen og flere. Det var at ~~for~~ Jeandt og
Sommerman Jagemair og det var ikke længe fra
at vor Bord Jeandt lest Pilotens gen Longaleaire
Zyst. Da vi blev ombord i det afgjørelse Dampskib
spurgte om Thorv. vistes mig os ned i Cafytteri. Der
sad jeg gamle mand, med Jallen gen, Sønderg. Ter og
forlade Pilot. det var en vældig at at Lys brændte
gen bordet. Thorv. var, som det fyldte mandsmand og meget

mind, som opmuntrede mod at fare op.

Da han kom iland, holdt der to Vogne, hvori der var Frøken Paulsen, Paulsen og Bernaus i den ene og Frøken Stampe i den anden. Man sagde flere at have mere blinde Øjne end han der skulde føre hans Bog, og efter hvad jeg har hørt saaes blom dennes belagte Øjenlaage, at han med af Frøken Stampe fik lov at følge med hendes Døtre, som Jærnbanen tog han Jærnbanen flere med i Vognen og fulgte ud til Paulsens, som borde i Hotel d'Angleterre.